



Народни покрет Срба са Косова и Метохије најоштрије осуђује покушај фалсификовања историје од стране званичних власти из Приштине тако да се Пећка патријаршија тумачи као наслеђе тамо неке романско-византијске културе, а не да је српска заоставштина.

Додуше, то није једини покушај отимања српских светиња. Имали смо прилике да видимо у задње време да се тако српска црква у месту Горње Винарце код Косовске Митровице назива католичком црквом, а такође и цркве у селу Крпимеј општина Подујево као и црква у Перковцу општина Зубин Поток где појединици из власти самопроглашене републике Косово ове цркве називају католичким. Оне не само да нису католичке него на тим просторима католичко становништво никада није живело.



Ипак оно што је најважније јесте колико ми сами пре свега наша историјска наука даје политички простор Албанцима за манипулације. У српским школама како основним тако и средњим по диктату бечко-берлинске школе учи се да су Албанци потомци Илира што никада и нигде није историјски потврђено

Ипак оно што је најважније јесте колико ми сами пре свега наша историјска наука даје политички простор Албанцима за манипулације. У српским школама како основним тако и средњим по диктату бечко-берлинске школе учи се да су Албанци потомци Илира што никада и нигде није историјски потврђено. Још се учи да су дивља словенска племена, значи ми, извршили насиље и злочине над домицилним становништвом на простору Балкана на основу чега следи наравоученије да смо ми Срби потомци геноцидног народа што је ноторна лаж. Овакво историјско учење даје Албанцима политички простор да отимају српску територију јер, забога, они као наследници Илира само исправљају историјску неправду.

Невероватно је чудна ствар да наша историјска наука не прати најновија архео-генетска истраживања као што рецимо то раде Бошњаци и Хрвати. Њихова наука следи да су управо они ти који настављају наслеђе Илира документујући то тако да они у генетском смислу наслеђују илирски ген који на овим просторима постоји више од 20 хиљада година. На страну што је и генетски састав и Срба, Хрвата и Бошњака сличан.

Наша историјска наука о томе ћути, не говори. Разлози нису јасни. Ми немамо ниједну књигу написану о историји српског народа у Албанији иако је добар део тј. више од пола топонима српског порекла

Наша историјска наука нам не објашњава шта се десило под Римљанима са балканским народима Илирима, Дачанима и Трачанима. Један део је романизован а други није. А из другог дела по Римљанима називаних Варварима је потекао добар део римских царева. Још је у трећем веку јерменски историчар Мојсије Хоренски наводи да Илири, Трачани и Дачани говоре једним те истим језиком. Необична ствар је да је генетски састав Срба и Румуна ближи него генетски састав Срба и Руса. Никаква историјска објашњења немамо за то.

Немамо ни за то како и због чега су Словени напустили просторе иза Карпата тј. просторе данашње Немачке у којима постоје остаци народа звани Лужички Срби. Историја нам не даје и не показује како и на који начин сурово и брутално се франачки краљ Карло Велики и његови наследници обрачунавали са балтичким Србима Бодрићима, Ободритима. Можда су и прогони били један од разлога Словена за долазак на Балканско полуострво.

Свима је познато да се политички захтеви поткрепљују наводним историјским чињеницама из тог разлога Немци како из Беча тако и Берлина су се жестоко трудили да направе Албанију као државу тако да су пре више од 100 година истима подарили и писмо и званичан језик односно преовлађујући дијалекат. До тада на северу Албаније живело је племе Геге а на југу Тоске. Међусобно се нису разумели. Немци су их приморали и од једних узели писмо а другима наметнули дијалекат. Чак су им писали историју па је тако Ђурађ Кастриотић код Албанац познат као Скендербег постао њихов национални јунак мада сви аргументи и докази говоре да је он био Србин. Његово презиме је Браниловић, отац му је сахрањен у манастиру Хиланар где постоји и његов надгробни споменик. И његов рођени брат Репеша сахрањен је у Хиландару опет са присутним надгробним спомеником. Сам Ђурађ Кастриотић Браниловић сахрањен је у православној цркви Св. Николе у Љешу. Командат његове војске звао се Петар Големи што јасно говори да није Албанац. Као што су и његову војску овенчану у борби против Турака чинили махом Срби.



